

متن پرسش

با سلام: به دنبال نسخه ای شفا بخش برای بیماری های باطنی هستم. متأسفانه هجوم نفس بر من چیره شده و طبیعی نیافتم که دردم را با او مطرح کنم. نزد شما آمدم تا بلکه دارویی برای درد من داشته باشید. درگیر کار علمی هستم منتها این بیماری که وجودم را درگیر کرده مدام مرا از کار باز می دارد. شرط لازم برای تعلم را ندارم که فرمود: «واتقو الله و يعلمکم الله». مانده ام چه کنم. ۶-۷ سال است که دارم دست و پنجه نرم می کنم و فرجی نمی شود. ناامیدی هم که خودش عامل سقوط است؛ خیر، نا امید نیستم. ولی می خواهم این دوران پست خاتمه یابد چون فکر می کنم انقلاب اسلامی ایران بالاخره به اشخاص علمی نیاز دارد همانگونه که شخصیت های علمی به انقلاب اسلامی نیاز دارند. ولی این قضیه که مدام نمی شود و نمی شود... حال انسان را به شدت می گیرد. به دنبال ادعیه قرآنی و دعاهای وارده نیز رفتم ولی چیزی نیافتم که نتیجه اش درمان درد های نفسانی باشد. خلاصه که از ته دلم اشتیاق به بازگشت به خود و خدا را دارم ولی موانع خیلی زیاد است مخصوصاً در این وانفسای آخرالزمان. نمی دانم چه کنم. یعنی می دانم ولی توفیق عمل را پیدا نمی کنم. در اصل این دانش ناچیز هم سبب عذاب شده است زیرا نمی توانم عمل کنم. ۴_۵ سال یادگیری که نتوانم به هیچ یک عمل کنم چه فایده دارد؟ ولی عجیب است که دلم چقدر آماده است! کافی است یک ساعت در گلستان شهدا بگذرانم یا دقایقی به مسجد بروم، از فرط ذوق دلگرم می شوم ولی باز روز از نو و... عاجزانه از شما خواستار راهنمایی ام. با تشکر □

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اتفاقاً همین مایوس نشدن و بر باورهای الهی پایداری کردن و در رشد دادن معارفی مانند معرفت نفس، تلاش نمودن موجب می شود تا نتیجه ای که به دنبال آن هستید را به دست آورید زیرا رحمت حضرت رب العالمین وسیع تر از آن است که ما گمان می کنیم. پس «آن قدر ای دل که توانی بکوش!». موفق باشید